

Strona skarżąca podnosi również za pomocą siódmego zarzutu, że zastosowana w zaskarżonej decyzji zmiana kryteriów, na podstawie których następuje obciążenie spółki dominującej odpowiedzialnością za naruszenia, których dopuściły się oddziały jej grupy, stanowi naruszenie zasady pewności prawa.

W świetle dwóch kolejnych zarzutów strona skarżąca wskazuje, że Komisja błędnie zinterpretowała przedłożone dokumenty i że zaskarżona decyzja stanowi nadużycie prawa swobodnego uznania.

Ewentualnie strona skarżąca wnosi o uchylenie grzywny ze względu na to, że uzasadnienie przedstawione przez Komisję dotyczące jej ustalenia jest pozbawione jakiegokolwiek spójności.

W ramach kolejnego żądania ewentualnego strona skarżąca wnosi o obniżenie grzywny.

Skarga wniesiona w dniu 27 kwietnia 2005 r. przez Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Nederland BV, Akzo Nobel AB, Akzo Nobel Chemicals BV, Akzo Nobel Functional Chemicals BV, Akzo Nobel Base Chemicals AB and Eka Chemicals AB przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-175/05)

(2005/C 171/52)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 27 kwietnia 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Akzo Nobel NV, z siedzibą w Arnhem (Niderlandy), Akzo Nobel Nederland BV, z siedzibą w Arnhem (Niderlandy), Akzo Nobel AB, z siedzibą w Sztokholmie (Szwecja), Akzo Nobel Chemicals BV, z siedzibą w Amersfoort (Niderlandy), Akzo Nobel Functional Chemicals BV, z siedzibą w Amersfoort (Niderlandy), Akzo Nobel Base Chemicals AB, z siedzibą w Skoghall (Szwecja) i Eka Chemicals AB, z siedzibą w Bohus (Szwecja), reprezentowanych przez adwokatów C. R. A. Swaaka i A. Kayhko, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżący wnoszą do Sądu o:

- poddanie kontroli na podstawie art. 230 WE legalności decyzji Komisji C(2004)4876 ostatecznej;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji na podstawie art. 231 WE;

— lub ewentualnie obniżenie grzywny;

— w obydwu przypadkach obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący kwestionują decyzję Komisji z dnia 19 stycznia 2005 r. dotyczącą postępowania na mocy art. 81 WE i art. 53 Porozumienia EOG (sprawa COMP/E-1/37.773 — MCAA), w której Komisja uznała, że skarżący uczestniczyli w grupie porozumień i ustalonych praktyk polegających na ustalaniu cen, podziale rynku i uzgodnieniu działań względem konkurentów w branży kwasu monochlorooctowego w EOG i nałożyła na skarżących grzywnę.

W uzasadnieniu skargi skarżący podnoszą oczywisty błąd oceny i naruszenie przez Komisję art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003⁽¹⁾ poprzez błędne obciążenie odpowiedzialnością za naruszenie również Akzo Nobel NV, dominującej spółki w koncernie Akzo Nobel group oraz Akzo Nobel AB. Zdaniem skarżących Akzo Nobel NV nie miała decydującego wpływu na politykę handlową jej spółek zależnych.

Ponadto skarżący twierdzą, że wysokość grzywny nałożonej na skarżących łącznie i oddzielnie przekracza w odniesieniu do szwedzkich spółek prowadzących działalność w sektorze MCAA granicę 10 % obrotu określoną przez rozporządzenie nr 1/2003.

Skarżący wskazują również na naruszenie obowiązku uzasadnienia [decyzji] określonego w art. 253 [WE].

Ewentualnie skarżący podnoszą, że Komisja popełniła rozmaite błędy związane z obliczeniem wysokości grzywny. Zdaniem skarżących Komisja pomyliła się w klasyfikacji spółek dokonując oceny ciężaru naruszenia celem ustalenia kwoty podstawowej grzywny, naruszyła zasadę proporcjonalności stosując błędny mnożnik oraz zasadę równego traktowania błędnie stosując komunikat w sprawie współpracy⁽²⁾ z roku 1996.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 1, str.1).

⁽²⁾ Komunikat Komisji w sprawie nienakładania lub obniżania grzywien w przypadku karteli (Dz.U. C 207 z 18/07/1996, str. 4).